

زمزم کرمانشاه در یک نگاه

آزاد

چهارشنبه بیست دوم آبان ۱۳۸۷

شرکت زمزم کرمانشاه، یکی از شرکتها ی گروه زمزم وابسته به بنیاد جانبازان و مستضعفان است که در دو کیلومتری جاده سنندج واقع شده است. این شرکتها در عرصه تولید نوشابه، دوغ، آب معدنی، دلستر، بطروشیشه در اکثر استانهای کشور کارخانه تولید دارد و تعدادشان به بیش از بیست کارخانه میرسد.

حدوداً از سه سال پیش شرکت زمزم کرمانشاه، تعداد زیادی از کارگران را به نام تعدیل نیرو و بازنشستگی پیش از موعد باز خرید و اخراج کرد. یعنی از ۳۰۰ نفر به ۱۹۰ نفر تقلیل داده و از میان این ۱۹۰ نفر کارگر ۱۵۰ نفر به صورت قراردادهای موقت یک ماهه با مضمون کارگرفصلی با سوابق های یک سال تا دوازده سال در شرکت مشغول به کار هستند. در حالیکه در این مدت شرکت دست به توسعه و ساخت و ساز کارخانه و اضافه نمودن دو خط تولید دیگر زده است.

در سه سال اخیر که شرکت، کارگران رسمی را باز خرید کرده است، یک سری از امتیازها و دستاورد های گذشته کارگران را از جمله صندوق تعاونی مسکن، فروشگاه تعاون مصرف و پاداش های ماهانه را پس گرفته است. به این دلیل که در شرکت زمزم به جز شورای اسلامی تشکل مستقلی از خود کارگران وجود ندارد که از منافع آنها دفاع کند، شورای اسلامی هم و وظیفه اش مشخص است که تحت فرمان مدیریت و اوامر اداره کار و خانه کارگر میباشد.

شرکت زمزم بنا به خصوصیات سودجویانه و استثمار بیش از حد کارگران و بی حقوقی مطلق با طرح کم کردن مسئولیتهای مدیریت در قبال پرسنل شرکت و پایین آوردن هزینه ها، بعضی از قسمتها را از جمله انبار محصول، تخلیه و بارگیری و خدمات که جزء سخت ترین کار شرکت می باشند، به شرکتهای پیمانکار واگذار کرده است. گزارشی که می خوانید در رابطه با وضعیت غیر انسانی و استثمار برده و ارکارگرانی است که به شکل روزمزد و یا قراردادی سفید امضاء برای شرکت پیمانکار کار میکنند. حوزه کاری پیمانکار خدمات و باغبانی، بارگیری و جابجایی جعبه و بسته های نوشابه، تخلیه و بارگیری کیسه های شکر که همه به جز خدمات و باغبانی به شکل قطعه کاری میباشد. ساعت کاری این کارگران معنا ندارد، چرا که تا هر ساعتی که شیفتر کاری شرکت زمزم است ۱۰ الی ۱۲ ساعت باید سرکار باشند. یعنی در هفته بیش از ۷۰ ساعت کار میکنند.

پیمانکار برای جابجایی یا تخلیه و بار زدن یک جعبه و یا یک بسته نوشابه ۵ تومان و یا تخلیه یک کیسه شکر ۱۰ تومان به کارگر میدهند، در حالیکه برای هر بسته یا جعبه نوشابه پیمانکار مبلغ ۲۰ تومان و برای هر کیسه شکر مبلغ ۴۰ تومان از شرکت زمزم دریافت میکند. تعداد کارگرانی که برای شرکت پیمانکار کار میکنند ۴۰ نفر هستند. هر کارگر در بدو ورود به سرکار باید قراردادی به این مضمون امضاء کند که من تمام حق و حقوق خود را اعم از عیدی و پاداش و دستمزد ماهانه ام را کامل دریافت نموده ام و از کار فرما هیچگونه طلبی ندارم. هر کارگری از این امر خوداری کند اجازه کار کردن ندارد. دستمزد ماهانه این کارگران متناسب با شرایط تولید شرکت زمزم می باشد، یعنی اگر شیفتر

کاری ۱۲ ساعته باشد ۴ الی ۵ هزار تومان در غیر این صورت ۳ الی ۴ هزار تومان در روز است. دریافتی ماهیانه از ۹۰ الی ۱۵۰ هزار تومان در نوسان است و کارگران قسمت خدمات با ۱۲ ساعت کار طاقت فرسا در روز مبلغ دریافتی ماهانه شان از ۸۰ الی ۱۲۰ هزار تومان تجاوز نمی‌کند. این درحالیست که هیچ گونه حقوقی مانند استفاده از بیمه تامین اجتماعی، بیمه شدن در مقابل حوادث کار و از کار افتادگی، مرخصی ماهیانه، تعطیلات رسمی و جمعه ها، سنوات سالیانه و مزایایی مانند بن غیره نقدی، بهره وری تولید و غیره که جزء پایه ای ترین حق انسانی هر کارگری است، محروم می‌باشند. در صورتی که از همین دریافتی ناچیز مبلغی به عنوان بیمه و مالیات کسر می‌شود.

با وجود تمام این بی حقوقی ها، دستمزدهای پایین، ساعت کار طولانی، اضافه کاری اجباری، قراردادهای موقت و سفید امضاء و همچنین وضع نامناسب از نظر ایمنی محیط کار و نا امنی شغلی و ترس از اخراج، کارگران دائم با استرس و افسردگی روحی همراه هستند. همه این حق کثی ها و تحقیر انسانی از یک سو و از سوی دیگر، بذل و بخشش به مدیران و عوامل استثمار شرکت واقعاً تعجب بر انگیز است. آنها برای شش ماهه اول سال ۸۷ بخاطر سود دهی بالا از تولید و فروش خوب و صادرات به کشور عراق، مبلغ ۳۸ میلیون تومان پاداش به مدیر عامل شرکت می‌دهند و مابقی مدیران به فراخور جایگاهشان سهمی تعلق می‌گیرد.

اما سهم کارگران از این همه تولید و سودآوری جز رنج و زحمت، فقر و فلاکت چیز دیگری نیست. کارگران باید این را به خوبی دریافته باشند که میزان پیشروی و دست یابی به مطالبات برحق و انسانی به درجه آگاهی، شناخت از موقعیت و جایگاه اجتماعی و طبقاتی، اتحاد و همبستگی خود، جدای از هرگونه رنگ و نژاد و جنس و ملیت و مذهبی بستگی دارد. اهمیت شناخت و درک موقعیت اجتماعی و منافع طبقاتی خود در این است که از نظر مادی و معنوی و فرهنگی، کارگر سرش کلاه نرود و سرمایه دار بر راحتی نتواند به سفره خالی آنها دست درازی بکند و هر نوع هجومی را که بخواهد بنام قانون به سر کارگر بیاورد. همه رنجها و مشقاتی که در چنین شرکتها و مراکز کار و تولید، کارگران را برده و در مقابل قوانین ضد کارگری و اداریه تمکین میکند فقر و فلاکت، بیکاری و نداری، عدم شناخت از منافع طبقاتی، پراکندگی، تفرقه و نداشتن تشکل مستقل و واقعی خود آنها است. تشکلی که با اراده خود کارگران شکل گرفته باشد و بتواند به عنوان وزنه ای که با اتکا به آن، آنها را برای دستیابی به مطالبات شان هدایت کند.

آزاد- آبان ۸۷

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

<http://www.komitteyehamahangi.com>

komite.hamahangi@gmail.com